

ТАЪЛИМНИНГ АСОСИЙ ҚЎЗҒАТУВЧИ МОТИВЛАРИ ВА МОСЛАШУВ СТРАТЕГИЯСИ

Бейсенов Кенжабай Сарсанбаевич

Ўзбекистон Республикаси ИИВ Малака ошириш институти

E-mail: kenzhabay.beysenov@mail.ru

Аннотация. мақолада таълимда ўқувчи мотивациясини аниқлашнинг зарурияти, қисқа муддатли тавсиялар ишлаш ва унинг аҳамияти, мослаштириш стратегияси, интерфаол ўқитиш усуллари тўғрисида маълумотлар қайд етилган.

Калим сўзлар: мотив, реакция, парадокс, фасилитация, инновация, педагогика.

THE MAIN STRATEGIES FOR MOTIVATION AND ADAPTATION OF LEARNING

Beysenov Kenjebay Sarsanbaevich

Institute of Advanced Training of the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Uzbekistan

E-mail: kenzhabay.beysenov@mail.ru

Abstract. the article documents the need to determine the motivation of the student in education, short-term recommendations on performance and its importance, adaptation strategy, interactive teaching methods.

Keywords: motive, reaction, paradox, facilitation, innovation, pedagogy.

Мамлакатимизнинг ижтимоий-иктисодий, сиёсий, маданий соҳаларида бўлаётган тезкор ўзгаришлар таълим тизимини ҳам тубдан ислоҳ қилишни тақозо этмоқда, чунки мукаммал таълим тизими орқали республикамизнинг келажак интеллектуал имкониятларини ва уни гуллаб яшнаши ҳамда ривожланишини белгилаб берувчи ёшларни ҳар томонлама ижодкор, мустақил фаолият юритадиган қилиб тарбиялашда ҳал килувчи рол ўйнайди. Шунинг учун таълимда энг муҳим стратегик йўналиш бўлиб таълим муассасаларини инновацион фаолияти ҳисобланади. Бу эса барча таълим муассасаларида, айниқса ижодкор, юқори салоҳиятли мутахассис педагог кадрларни тайёрловчи олий таълим орқали интеллектуал мулкни тайёрлаш ва интеллектуал мулк тизимини инновацион фаолият қўринишида амалга ошириш бугунги куннинг долзарб масаласи ҳисобланади.

Олий таълим олдида турган юқоридаги муаммоларни ҳал қилишда бўлғуси мутахассисларни инновацион жараёнларга тайёрлашда инновацион таълимнинг ўрни муҳимдир. 2019 йилнинг 29 апрель куни Ўзбекистон Республикаси Президентининг Ўзбекистон Республикаси ҳалқ таълими тизимини 2030 йилгача ривожлантириш концепциясини тасдиқлаш тўғрисида ПФ-5712-сон Фармони қабул қилинди, шу фармоннинг 1-иловаси билан Ўзбекистон Республикаси Ҳалқ таълими тизимини 2030 йилгача ривожлантириш концепцияси тасдиқланди.

Концепция ҳалқ таълими тизимининг узоқ муддатли ривожланишининг асосий йўналишларини белгилаб берди, жумладан: Ўзбекистон Республикасининг 2030 йилга келиб PISA (The Programme for International Student Assessment) Ҳалқаро миқёсда ўқувчиларни баҳолаш дастури рейтинги бўйича жаҳоннинг биринчи 30 та илфор мамлакати қаторига киришига эришиш; узлуксиз таълим тизими мазмунини сифат жиҳатидан янгилаш, шунингдек профессионал кадрларни тайёрлаш, қайта тайёрлаш ва малакасини ошириш; ўқитиш методикасини такомиллаштириш, таълим-тарбия

жараёнига индивидуаллаштириш тамойилларини босқичма-босқич татбиқ этиш; халқ таълими соҳасига замонавий ахборот-коммуникация технологиялари ва инновацион лойиҳаларни жорий этиш; халқ таълими муассасаларининг моддий-техника базасини мустаҳкамлаш ва бюджетдан маблағ билан таъминлашнинг самарадорлигини ошириш; ёшларни тарбиялаш ва уларнинг бандлигини таъминлашда мактабдан ташқари таълимнинг замонавий усуллари ва йўналишларини жорий этиш; давлат-хусусий шерикликни ривожлантириш ҳисобига давлат таълим тизимида рақобат мухитини кенгайтириш; ёшлар таълим-тарбияси учун қўшимча шароитлар яратишга қаратилган комплекс чора-тадбирларни ўз ичига олган бешта ташаббусни амалиётга татбиқ этиш; халқ таълими тизимида фаолият кўрсатишнинг жозибадорлигини ошириш мақсадида умумий ўрта таълим муассасалари ходимларининг меҳнатига ҳақ тўлаш, моддий рағбатлантириш ва ижтимоий ҳимоя қилиш даражасини босқичма-босқич ошириб бориш [1].

Таълим жараёнида бола мотивациясини оширишга тўталадиган бўлсак. Ўқитувчининг тушунтиришларига диққат қилмайдиган ўқувчилар бошқаларни чалғитади ва ўқитувчининг доимий безовталиги манбай саналади. Дарс учун ажратилган вактдан самарали фойдаланиш лозим, ўқитувчи эса хулқ-автор билан боғлиқ муаммоларга чалғимаслиги керак. Турли хил эътиrozлар, огохлантириш ва чўчишишлар хулқ-авторни назорат қилишнинг зарурый, текширилган воситаси эканига қатъий ишонган педагоглар ўқувчиларнинг ғашига тегади.

Мотив – (лот. moveo – ҳаракатлантираман) инсон фаолиятида муайян мақсадни бажаришга сабаб бўлувчи омил, важ. Мотив шахсни ҳаракат ва фаолиятга ундовчи, эҳтиёжнинг юксак шакли сифатида пайдо бўлувчи ички туртки ҳисобланади. Эҳтиёж ва инстинкт, майл ва ҳиссиёт, идеал ва бошқалар мотив жумласига киради.

Аслида ўқитувчи ва ўқувчилар топшириққа турлича назар билан қарайдилар. Ўқитувчилар қисқа муддат ичиде ўқувчиларнинг бутун гурухини маълум билим ва кўнникмага ўргатишни истайдилар. Даструр уларнинг қўл-оёғини боғлаб қўяди. Ўқувчилар эса кўпинча ўз хатти-ҳаракати билан муваффақият қозонмоқчи бўлади. Бу каби ҳаракатлар истиқболли бўлмаса, топшириқдан «қочиб», кутулмоқчи бўлишади. Вазиятни идрок этиш ва баҳолашдаги тафовут ҳақида сўз юритиш мумкин. Рағбатлантиришлар, худди чўчишиш каби ахволни яхшилай олмайди. «Мослаштириш стратегияси» ўқитувчи ва ўқувчининг турли қарашларини ўйғунлаштириши, мувофиқлаштиришга қаратилиши керак. Бошқача айтганда унинг мақсади - ўқитувчи ва ўқувчиларни бир-бирини тушунишга ўргатиши.

Болани ўринли, мос саволлар бериш билан, педагог унинг нуқтаи, назарини тушуна бошлайди, нималарни, бошқача ёки қай тарзда бажаришни англай олади. Шу тариқа болани фаолиятга ундаш мумкин. У ўқитувчига ахборот беради, шундан сўнг улар бирга ишлашлари мумкин. Ўқитувчи топшириқ қандай бажарилиши лозимлигини буюрибгина қолмай, балки болага саволлар қўяди, бу билан нима «мумкинлигини» аниқлайди, сўнг болани шуни бажаришга ундейди.

Таълим, - механик тарзда ёд олиш дегани эмас, балки янги мазмунни фаол ўзлаштириш учун мухит яратишдан иборат.

Ўқитишиш - таълим жараёнига ундаш ва уни қўллаб-қувватлаш демакдир. Биз таълим жараёнида фаол қатнашувчи, ўз қарашлари учун масъулиятни ҳис этувчи катта бир жамоамиз.

Реакция [ре... ва лот. actio – ҳаракат] – 1) (психологияда) – инсон ва унинг тана аъзолари томонидан муайян ташқи ва ички қўзғатувчиларга нисбатан кайтариладиган жавоб ҳаракати. Реакция таассурот, қўзғатгич, қандайдир таъсир этишининг жавоби сифатида пайдо бўлувчи ҳиссий ҳолат, жараён ёки ҳаракатдир. Ҳар қандай реакция ўз кечишининг шакли, тезлиги каби хусусиятлари билан тавсифланади. Оддий психик

реакция вақти 100 дан 250 миллисекундгача бўлиши мумкин. Реакция тавсифларининг ўзгариши психометрия соҳасини вужудга келтириди. Психология ва унга ёндош фанларда таснифлаш асосида ётувчи аломатларга боғлик тарзда реакция хулкий, физиологик, ҳиссий, ихтиёрий, ихтиёрсиз каби турларга ажратилади; 2) кимёвий, физик ёки биологик таъсир йўли билан текширишлар ўтказиш; 3) умри тугаган ижтимоий тартибларни сақлаб қолиш ва мустаҳкамлаш мақсадида ижтимоий тараққиётга зўр бериб қаршилик кўрсатиш [2].

Инсон хулқи ҳақидаги ҳар қандай таълимот шахс тўғрисида тасаввурлардан бошланиши керак. Хулқ манбаи биологик ва психологик эҳтиёжларда яширин, деган фараз мавжуд. Учта асосий психологик эҳтиёж фарқланади: мулоқотга, билим ва мустақилликка эҳтиёж. Шахс учун бу эҳтиёжлар атроф-муҳитга тегишли реакцияни танлашнинг ички стимули саналади. Ташки ҳолатга адекват реакция қилиш учун у ҳақида билимлар, уни бошқара олиш, содир бўлаётган ҳодисаларни назорат қила билиш талаб этилади. Ривожланиш учун энг яхши муҳит «сезгир», яъни қўллаб-қувватлайдиган ва шахс танловини таъминлайдиган муҳитdir. Бироқ ҳамма нарса ички мотивларга боғлиқ эмаслиги ҳам аниқ. Атроф олам маълум хулқни ташки кутилган хулқ билан ўхшатади ва реал хулқни шакллантиради. Бу жараён боланинг атроф-муҳит талабларига ўзининг мувофиқлигини тушуниши ва улар учун масъулиятни қабул қилиши билан боғлиқ. Ёш болалар ва катталар (ота-оналар, ўқитувчилар) ўртасидаги муносабатлар «ишончга» асосланади ва бу сифат атроф-муҳитга мослашиш жараёнида асосий ўрин тутади.

Болалар мактабга ўз мавқенини кенгайтириш билан боғлиқ онгли мақсад билан келади ва баъзан бу борада муайян қарашлари ҳам бўлади. Улар ўз ривожланишида олдинга ўтиш, ўзи ва бошқаларга нимага қодир эканини кўрсатиб қўйишини исташади. Бироқ дастур материалларини ўрганиш, тез орада болаларнинг ривожланиш суръатларида тафовутлар кўзга ташланиб қолади. Болаларнинг ўzlари ҳам, ўқитувчилар каби «ягона» талабларга доим жавоб бера олмаслигини тан олишга мажбур. Синфининг бир қисми дастурни бажариш етарли компotent эмаслиги ҳақида хуносага келиши мумкин. Бу ўқувчиларнинг диққатини бўлинниб қолишига сабаб бўлади. Муваффақиятсиз ўкувчи ўзига «иш ахтариб» қолади ва ўқитувчининг назарида ёмон одатли: тез чалғиёди», «диққатни жамлай олмайди», «тиниб тинчимас» каби ном олади.

Дастурни амалга ошириш жараёнида жуда содда бўлган ўқувчилар билан ҳам ўхшаш вазият юзага келади. Ўқишига қизиқиши «чаққон» ва «коғир карвон» ўкувчида бирдек енгил, ўқолиши мумкин. На униси ва на буниси ўз имкониятини тўлиқ намоён эта олмаслиги хавфли.

Боланинг мустақилликка эҳтиёжи таълим жараёнида қисман қондирилади. Ўқитувчининг «яхши» ва «кучсиз» ўкувчи билан ҳамкорлиги сифати турлича. Биринчи тоифа ўкувчиларга ишонган ва яхши натижалар кутган ўқитувчилар уларга кўпроқ эркинлик берадилар, бошқаларини қаттиқ назорат қиладилар, оқибатда эркинлигини чеклаб қўядилар. Бу эса бундай ўкувчиларда ташаббус ва масъулиятни зиммасига ололмаслигига сабаб бўладилар. «Кучсиз» ўкувчилар билан ишлашда ўқитувчиларнинг касбий сезгирлиги, вақти, бардоши, кўпинча кайфиятига кўпроқ эътибор қаратилади.

Таълим жараёнида шахсий ўзаро муносабатларнинг муҳимлиги бола ҳаётининг бошқа томонлари билан алоқадорлиги билан боғлиқ, бу алоқалар сифати натижани белгилайди.

Парадокс (юн. paradoxos — кутилмаган, ғалати) — кўпчилик томонидан қабул этилган анъанавий фикр, тажрибага ўз мазмуни ёки шакли билан кескин зид бўлган, кутилмаган мулоҳаза, муҳокама. Ҳар қандай Парадокс «шубҳасиз тўғри» (асослими, асоссизми, бундан қатъи назар) ҳисобланган у ёки бу фикрни [инкор](#) этишдек кўринади.

«Парадокс» терминининг ўзи ҳам дастлаб антик фалсафада хар қандай ғалати, оригинал фикрни ифодалаш учун ишлатилган.

Мантиқда Парадокслар формал мантлик, қоидаларига риоя қилиб фикр юритишда баъзан юзага келади. Мантиқда Парадоксларни ҳақиқатдан чекиниш, деб билиш ўринлидир. Шунинг учун антиномия, апория, зиддияттҳ Парадокснинг синонимлари деб ҳисоблаш мумкин. Парадокс бир-бирини истисно қдлувчи икки фикрни баббаравар исбот килиш мумкинлигини билдиради. Мантикий Парадокслар, одатда, мантиқий асослари тўла аникланмаган назарияларда учрайди. Илмий муҳокамада Парадокс пайдо бўлишининг асосий сабаби инсон билиш жараёнининг мураккаб диалектик характерга эгалиги ва бунда шакл ва мазмуннинг ўзаро зиддиятли муносабатда бўлишидадир. Парадоксларни бартараф этишнинг универсал йўли йўқ. Мантиқда айрим парадоксларни бартараф килиш усувлари ишлаб чиқилган [3].

Мактабда муносабатлар гўё “ўқиш сурати”, ўзлаштириш билан боғлиқлиги ҳақида уйдирма мавжуд, аслида ўқишининг самарадорлиги кўпинча ўқитувчиларнинг ўқувчилар билан шахсий муносабатларга боғлиқ бўлади. Тадқиқотлар парадоксал вазиятни кўрсатади. Кўплаб ўқитувчилар синфда «яхши» муҳит, болалар билан «яхши» муносабатларни муҳим деб билишади. Деярли ҳар бир ўқитувчи ўз эътиборини болада жамлаши зарур деб ўйлайди. Аслида эса ўқитувчи дикқат марказида айнан ўқув материали ва ўқитиш методлари обьекти бўлган ўқувчи бўлмоғи лозим.

Аслида педагоглар энг кўп вақт ва кучларини мавзуни ўтиш, назорат иши натижалари, интизомга сарфлайди. Бир томондан, ҳақиқий мақсадлар ва юксак иш мезонлари ва бошқа томондан, ўқитувчилар ишидан доимий қониқмаслик; уларнинг кўпинча ўқувчи учун «етиб бўлмаслиги» ўртасидаги узилишни қандай тушуниш лозим? Гап мана шунда.

Деярли барча педагоглар таълимнинг синф моделида жисмоний ва психологик чекланишларни рўкач қиласидилар, бизнингча эса, мактаб, ўқитувчилар муассаса сифатида ўқувчиларнинг фаолияти характерини, худди инсоний муносабатлар каби етарлича баҳолай олмаяптилар. Ҳар бир ўқувчи учун адекват (мос) таълим мухитини қандай тушуниш лозим? Ўқувчиларнинг ўзи уни моделлаштириш ва такомиллаштиришга қай даражада тақлид қилиш орқали фаол кўмаклаша олади?

Ўқитувчи топшириқларини бажаришни истамаслик боланинг «онгли» қарори натижаси бўлиши мумкин. У фаолиятсизликка ўрганади, «хаёл суради» ёки бошқаларнинг ғашига тегиши мумкин бўлган бирор нима билан шуғулланишга уринади.

Ишлаб чиқилган аралашув-ҳамкорлик ўқитувчи таълимни ўқувчи имкониятига мослаштириши, унинг идроки ва мотивацияси ҳолатини олдиндан кўра билиш мумкинлиги ҳақидаги фаразга асосланади. Ҳамкорлик ўқитувчига кечаётган ҳодисаларга ўқувчи нуқтаи назаридан қараш ва ўз тавсияларини мослаштириш имконини беради. Бу ўқувчини ҳақиқий кўллаб-қувватлаш бўлади. Айни пайтда бундай ёндашув ўқувчи фаоллиги ва дикқатини ошиrsa, ўқитувчилар буни ўзларининг хизмати, деб билишлари мумкин бўлади. Шу тариқа улар ўзларини янада лаёқатли ҳис эта бошлайдилар, бу эса фаолиятларини янада такомиллашувга кўмаклашади. Бу каби таълим мазмуни диалогдан иборат: биргаликдаги танлов, ғамхўрлик ва ишончнинг тасдиғи, ҳар кимнинг эркинлиги - бола ривожланиши учун, катталар учун ҳам айнан шу зарур. Албаттa, бу методикада алоҳида топшириқ ва хулқни ташкаридан ўзгариши билан чекланмайди. Асосий мақсад ўқувчи фаоллиги, мустақиллиги, ўз кучига ишончини тарбиялаш, таълим жараёнида шахснинг асосий психологик эҳтиёжларини қондиришдан иборат.

Мазкур методика олти-ўн икки ёшли ўқувчилар билан ишлашда синаб кўрилган. У ҳар бир ўқувчи мустақил ишлаган дарсда қўлланилган ва ўқитувчи ҳамда ишлашни

«хоҳламаган» ўқувчи орасидаги қисқа муддатли мулоқот давомида ижобий натижаларни таъминлаган:

1. Ўқитувчи ўқувчига ўзининг мулоқот учун очиқлигини кўрсатади (ўзаро муносабатларнинг таркибий қисми).
2. Ўқитувчи ўқувчи билдирган билимлар «қисмини» тасдиқлади (лаёқатликнинг таркибий қисми).
3. Ўқитувчи ўқувчини, фаолликка ва ўзига ишончига даъват этади (мустақилликнинг таркибий қисми). Бу ўқитувчининг одатдаги авторитарлигидан (обрўсини сақлашдан) қайтиш демак.

Ўқувчи сұхбатда фаол қатнашади. Ўз таклифларини беради. Ўзгариш диалог услубида намоён бўлади:

Ўқитувчи қатый фикрлар ва бир ёқлама саволлардан четланади, йўналтирувчи ва истиқболли саволлар беради, ўқувчи айтгани ва сўраганига фаол муносабат билдиради (қайта алоқа);

Ўқитувчи шошмайди, болага қайта муносабат, саволлар, таклифлар учун, имкон беради, ҳаракатларни мувофиқлаштиришга уринади.

Диалог ўзаро мақбул мавзуларга қурилади:

топшириқнинг бажарилиши кутилганлиги; зарур вақт ва саъй-ҳаракатлар сарфи ҳақида таклиф; ўқувчининг таклифлари, режалари (мустақил топшириқлари); натижани баҳолашни мезонлаш; натижага эришиш йўлларини белгилаш.

Намунавий ўгитлар, ўқувчини рағбатловчи компонентлардан иборат бўлган куйидаги тавсиялар рўйхатини таклифлар сифатида қўллаш мумкин: топшириқ ва унинг натижалари ҳақида ахборот мавжудлиги; топшириқни аниқлаштириш; ўқувчи томонидан зарурый тайёргарлик ва саъий-ҳаракатлар кутилиши; муаммони ҳал этиш усуулларига оид билимлар мавжудлиги; ўқувчини топшириқни ва ечиш усулини шакллантиришга даъват этиш; ўқувчи натижасини баҳолаш мезони, ечимнинг танлаган йўли ва бажариш учун зарур вақтни белгилашга даъват этиш.

Топшириқни бажаргач, ўқувчи ўзини, натижасини мустақил баҳолайди.

Сұхбат ўқувчининг топшириқни бажариш учун зарур вақтни ҳис этишга оид саволдан бошланиб, кейин таклиф этилган мавзулар мухокамаси давом эттирилади. Ўқитувчи дарҳол ўқувчи топшириқ билан боғлиқ материалдан нотўғри фойдаланаётганини аниқлаши мумкин. Бу ҳолда ўқитувчи аввалги мавзуларни тақорглаши ва топшириқни буткул ўзгартириши лозим.

Рўй бераётган ҳодисанинг асосий мазмуни шундаки, ўқувчи ўқитувчи саволлари орқали ниҳоят нимани ўрганаётганини англаб этади.

Бошқача айтганда, ўқувчи ва ўқитувчилар натижа эмас, балки жараёнга бериладилар. Натижа автоматик тарзда эришилади, агар жараён тўғри ташкил этилса.

Интерфаол ўқитиш усууллари. Интерактив ўқитиш жараёни анъанавий (доска ёнидаги) ўқитишдан фарқли ўлароқ бир қанча методологик устунликка эга. Бу авваломбор, иштирокчиларнинг ўйин қоидаларини ишлаб чиқувчи муаллим ва бир-бири билан фаол, эмоционал тусдаги муносабатларига асосланади.

Муаллимнинг интерактив ўқитиш жараёнида ишнинг самараси бир қанча шартларга боғлиқ:

Биринчи шарт - ўқувчи имкониятларининг берилган технологик (ўйин, тренинг, машқ) мақсад ва вазифаларига мутаносиблиги. Танланган технологиянинг мақсадига қараб муаллим у ёки бу вазифани бажарувчи ташкилотчи-етакловчи, коммуникатор ёки келиш-мовчиликларни бартараф қилувчи, фасилитатор.

Фасилитация – (инглизча *facilitate* – осонлаштириш) – гурұх ишини ташкил этиш, күпинча аниқ, ҳақиқиәт, амалий топшириқтар билан боғлиқ, аниқ қарор қабул қилиш бүйича мұхокама, фаолиятнинг ҳақиқиәттік режасини ишлаб чиқыш, ҳақиқиәт мажароли манфаатларни мұвоғиқлаштиришга мүлжалланган.

Иккінчи шарт - гурұх иштирокидаги үзаро мұносабатларни ҳал этишдеги мұаллимнинг профессионал тажрибаси. Бунинг учун у диалог ҳамда **мультитул**, яғни түркүмлашған профессионал тажрибаси. Бунинг учун у диалог ҳамда мультитул, яғни түркүмлашған диалог санъатини әгаллаган бўлиши зарур. Диалог кўринишидаги мұлоқот психологияда аҳамиятли ҳисобланади, чунки у анъанавий «субъект-объект» мұносабатига зид равища «субъекг-субъект» мұносабатларини ифодалайди.

Мульти ... (лот. *multum* – кўп, анча) – ўзлашма, қўшма сўзларнинг таркибий қисми бўлиб, бирор нарсанинг кўплитетини, кўп қайтарилишини билдиради.

Диалог доимо ҳар - хил фикрлар ва уларни кўринишларини, шунингдек, барча интерактив үзаро алоқа қатнашчиларининг кўйилған муаммони биргаликда мұхокама қилишини ва ечимни топиши назарда тутади. Қатнашчиларнинг фаоллиги ўқувчиларнинг шахсиятига эмас, балки үзаро мұлоқотга, кўйилған вазифага йўналтирилади. Диалогдагина қатнашчилар қўйилған масалага турли нуқтаи назарлар орқали ёндашиб билан бир-бирини үзаро бойитишади. Мұаллим ва ўқувчиларнинг мұносабатларидаги тенг ҳуқуқлик қайта алоқа (жойида ва айни вақтда) нинг амалга ошириши, катта ёшдаги ўқувчилар интилишларининг рўёбга чиқарип, муаммонинг ягона изоҳини талаб этадиган умумий коммуникатив ва маъно майдонини яратади. Замонавий муаммолар тартиблиги туфайли уларни тушунишда тизим маъносини берадиган тил зарур.

Интерактив ўқитиши самарасининг **учинчи шарти** мұаллимнинг шахсий ўйналиши билан боғлиқ. Баъзан янги технологияга иштиёқ билан киришган мұаллим кейинчалик, биринчи апробациядан сўнг, ундан воз кечиши мумкин. Одатда, бу ҳолат мұаллим ўзининг профессионал ва шахсий обўсилини (**йўқ қилиш**) қилиш билан боғлиқ бўлган ҳадиксирашга алокадордир.

Бу ҳадиксираш типик қийинчиликлар туфайли келиб чиққан бўлиб, шахсият ва ўқув шароитида содир бўладиган мұносабатлар **стереотиплари** билан боғлиқ бўлади ва үзаро алоқа ўйини қатнашчиларининг авторитар, зўрма-зўраки шаблонларга, монитор услугига, маъруза ва монологик мұлоқот жанрига қайтиши кўринишида намоён бўлади. Бундай қийинчиликларни бартараф этиш учун мұаллимнинг шахсан ўзи ўйин қоидаларини ишлаб чиқувчи мұаллимларнинг: пешқадамлилик, шахслараро мұносабатлар, рақобат ва бошқа тренингларида қатнашиши лозим.

Раҳбар ва мутахассислар, шунингдек, ўйин қоидаларини ишлаб чиқувчи мұалимларнинг малака ошириш ва қайта тайёрлаш амалиётидаги ўқув натижаларининг рўйхати кенг тарқалган. Буларни ўқув мақсади сифатида белгилаш мумкин: танишиш, фаннинг маълум соҳасига тегишли асосий тушунчалар ва вазифалар билан танишиш асосий мазмунни ўзлаштириш, асосий тушунчалар ва вазифаларни таърифлаб беришга лаёқатлилик; уddyalamoқ асосий тушунчалар ва вазифаларни фаннинг маълум соҳасига самарали татбиқ этиш; тўлиқ әгаллаш, моҳирлик фаннинг маълум соҳасига тегишли асосий тушунчалар ва вазифаларни самарали қўллаш ҳамда ўзгаларга бу масалада ёрдам бериш. Юқорида санаб ўтилған ўқув мақсадлари турли-туман интерактив технологияларда кенг қўлланилади.

Контекст (лот. *contextus* — жипс, боғланиш, қўшилиш) — оғзаки ёки ёзма нутқ (матн)нинг нисбатан тугал қисми. Контекст ўз таркибидаги сўзлар ёки ибораларнинг маъноларини аниқлашга имкон беради. У поэтика билан боғлиқ бўлиб, ёзувчи маҳоратини белгилашда мұхим аҳамият касб этади [4]. Контекстнинг умумий

мазмунига қараб ундаги айрим сўзлар, иборалар ва билимларнинг маъносини аниқлаш мумкин.

Таълим нуқтаи назаридан интерактив технологиялар-бу иштирокчиларнинг шахсий мақсадлари акс этган контекстда воқелик имкониятларини қўпчилик томонидан диалогик изланишига асосланган ўйинлардир. Ўқув жараёнида мутахассислар учун нореал (тақлидий ёки ташкилий-ҳаракатли) шароит ёки вазиятда қарор қабул қилиш ўйинлари, шунингдек, реал профессионал мұхитта (амалий ёки ролига мансуб) мослашишга ёрдам берувчи ўйинлар қўлланилади. Ўқув жараёнида, кўпинча, атроф мұхитта, аниқ профессионал фаолиятига, инсонларга мослашишни ўргатувчи ўйин моделлари қўлланилади.

Амалий, тақлидий ўйин ёки вазиятлар таҳлили усулини коммуникатив аспектлар моделларининг жараёни сифатида қўриб чиқадиган бўлсак, у қуйидаги хусусиятлар туфайли ўқув-ривожлантирувчи жараёнга янги сифат олиб келади:

- профессионал фаолият имитацион модели қўринишида коммуникатив-интерактив ўқув материалларининг моҳияти тизими;
- ўргатувчи ўйин моделидаги шериклар билан профессионал фаолиятни турли функционал бўғинларидаги амалий ўзаро муносабатлар структурасини тикламоқ;
- таълим олаётган раҳбар ва мутахассисларни профессионал ва коммуникатив омилкорлик ва уни амалий қўлланиши эҳтиёжини қондиришга яқинлаштироқ. Бу билан билимни англашга, шахсий фаолиятига, англашдан профессионал мотивацияга ўтишга шароит яратади.
- ўргатувчи ва ривожлантирувчи таъсирлар мажмуи;
- малака ошириш ва қайта тайёрлаш тизимида муаллим фаолиятини ташкил қилиш ва бошқаришдан раҳбар ва мутахассисларнинг коммуникатив – интерактив фаолиятини регуляцияни бошқариш ва ташкил этишга ўтиш учун шароит яратиш.

Юқорида ҳамма санаб ўтилганлар қуйидагиларга имконият яратади:

1. Мутахассисларда профессионал ва коммуникатив омилкорлик, унинг динамикаси ва реал фаолиятидаги ўрни ҳақида яхлит тассавур яратиш;
2. Фаолиятни тақлид қилувчи материаллар асосида социал тажриба, жумладан жамоа бўлиб қарор қабул қилиш учун керакли бўлган шахслар ва гуруҳлараро муносабатлар, ҳамкорликни амалга ошириш;
3. Профессионал психологик назарий ва амалий фикрлашни ривожлантириш;
4. Билим орттириш мотивациясини ташкил этиш, шахсий психологик қўлланма ва мотивацияга шароит яратиш;
5. Амалий мулокот доирасида билимларни мустаҳкамлаш, коммуникатив омилкорликни шакллантириш.

Интерактив машғулотларни ўtkазиш жараёнида муаллим тингловчиларнинг интеллектуал услублари, маънавий-ахлоқий ривожланиши ва характерларига хос хусусиятларни савияси ҳақида маълумот олади. Бу унга керак бўлганда тингловчиларни психологик-педагогик коррекциялаш ва уларга психологик ёрдам беришни амалга оширишига имконият тугдиради.

Шундай қилиб, тингловчилар интерактив технологиялар ёрдамида раҳбар ва мутахассислар реал профессионал фаолиятига мансуб бўлган социал-психологик ва типик бошқарув муаммолари ечимларини топишга жалб қиласидилар. Малака ошириш ва кадрларни қайта тайёрлаш курслари қатнашчилари, турли бошқарув ва интеллектуал қуролларни (менежер, методист ёки актив томошабин ва х.к) ўйлаб, уларни ўзлаштиради. Бу қатнашчилар турли вазиятларда уларнинг ҳатти - ҳаракатини ҳаққоний ва мақсадга мувофиқлиги билан танишадилар.

Ўйин, тренинг ёки вазият таҳлили пайтида берилган ролларга мувофиқ бошқарув қарорлари қабул қилинади. Турли роллар мақсадлари бир бирига тўғри келмаслиги, ўйин қатнашчилари кўпинча низоли вазиятда қарор қабул қилишга мажбур бўладилар ва натижада низони ўрганадилар.

Ўйин машғулотлари тингловчиларни гурух аъзолари ўртасида юзага келадиган ҳолатларга ва уларнинг ҳиссий муносабатларига нисбатан сезгирилигини оширади. Ўйин орқали ўқитиш жараёнида тингловчиларда ўзини англаш ва бошқаларга ёқиши эҳтиёжини ривожлантириш учун имкон яратилади.

Ҳар бир ўйин иштирокчиси жамоа фаолияти механизмининг қандай ишлашини кўриш имкониятига эга. Ўйин ва тренингларда қайта таъсир (ўзгалар томонидан муносабат ва баҳолаш жараёни) сигналлари янада аниқ англанади, новербал коммуникация доирасида омилкорлик актуаллаштирилади, яъни интерактив технологиялар коммуникатив ва психологияк омилкорликни ҳамда шахсий маданиятни ва у билан боғлиқ бўлган амалий муносабатларни ривожлантиришга туртки бўлади. Модомики ўйинлар ўта кескин вазиятда ўтар экан, бу қатнашчилардан маълум ҳиссий маданият савиасини, стрессга нисбатан бардошлик ҳамда психологик ҳимоя усусларидан хабардор бўлишликни талаб қиласди. Бундан ташқари ўйин машғулотлари қатнашчилар ўртасида соғлом рақобатчиликни келтириб чиқаради. Бу эса уларнинг рақобатига бардошини, ўзига бўлган ишончини оширади ҳамда ўзини қадрлашни ўргатади.

Интерактив машғулотлар максимал даражада ўқув жараёнини индивидуаллаштиради. Бу эса ҳар бир иштирокчига ақлий ва ижодий имкониятини намоён қилишга имконият беради. Юқорида айтилганидан маълумки, интерактив технологиялар татбиқ қилинган машғулотларда маълумотни ўзлаштириш анъанавий ўқитишга қараганда (бу тўғрида кўп изланишлар натижалари гувоҳлик беради) анча самаралидир. Бу ерда бир пайтнинг ўзида профессионал фикрлаш имкониятининг кенгайиши, ўқувчилар ижодий потенциалининг ривожланиши, одамлар билан ишлаш маҳоратининг эгалланиши ҳамда ижтимоий тажрибани орттириш содир бўлади.

Шуни айтиш лозимки, интерактив ўзаро алоқа режимида ўқитиш жараёнида раҳбар ва мутахассисларда шахсий дунёқарашнинг ўзгариши юз беради. Бундай мулоқотлар янги, янада инсоний ва ахлоқий маънога эга бўладилар.

Ва ниҳоят, интерактив ўйинларда тез-тез қатнашиш раҳбар ва мутахассисларга вербалиция кўнікмаларини ҳосил қилишни, сұхбатдошни тинглашни, тўғри савол-жавоб олиб боришни, оммавий тарзда ахборотни етказишни ўргатади.

Шундай қилиб, юқорида айтилгандан келиб чиқиб, қўйидаги хulosаларни қилиш мумкин, яъни интерактив технологиялар раҳбар ва мутахассислар давр талабидан келиб чиқиб муаммоларни ечиш қобилиятини ривожлантиради. Бунда амалий фаолият шароитида юзага келадиган: ишлаб чиқариш, ижтимоий, амалий ва шахсларро муносабатларнинг тартибланиши кўзда тутилади.

Фойдаланилган адабиётлар

1. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2019 йилнинг 29 апрелдаги Ўзбекистон Республикаси халқ таълими тизимини 2030 йилгача ривожлантириш концепциясини тасдиқлаш тўғрисида ПФ-5712-сон Фармони.
2. Поляков С.Д. В поисках педагогической инноватики. – М.:1993.
3. Хомерики О.Г. Инновации в практике обучения. Жур. “Педагогика” 1993.
4. Саидаҳмедов Н. Интерфаол методлар. – Т.: “Университет”. 2005.
5. Ишмуҳаммедов Р.Ж. Таълимда инновацион технологиялар. – Т.: 2010.
6. Ишмуҳаммедов Р.Ж. ва бошқалар. Тарбияда инновацион технологиялар. – Т.:2010.